

KNOPIESPINNEKOPPE

(C.M.E.)

'n Ligte grys variasie van *Latrodectus geometricus* met die kenmerkende patroon aan die kante van die agterlyf. In die middel agter is ook 'n streep en 'n paar ronde kolletjies bo in die middel. Hierdie strepe kan soms effens rooi-oranje gekleurd wees. Die posisie van die oranje-rooi uurglaspatroon word met 'n pyl aangedui.

(C.M.E.)

'n Swart variasie van *L. geometricus*. Let op die wit buitelyne van die kenmerkende patroon op die agterlyf behoue gebly het. Hier kan dan ook gesien word hoe swak die voorlyf (kopborsstuk) ten opsigte van die agterlyf ontwikkel is.

(C.M.E.)

L. geometricus se agterlyf van onder gesien. Die oranje-rooi uurglaspatroon (deur die pyl aangedui), is duidelik sigbaar tussen die geslagsopening (regs) en die spintepels (links) op die punt van die agterlyf.

(C.M.E.)

'n Jong eksemplaar van *Latrodectus mactans*. Die rooi lengtestreep aan die rugkant is agter in die middel sigbaar as 'n lang duidelike streep. Die dwarslopende strepe voor hierdie lengtestreep is ook sigbaar.

(C.M.E.)

'n Jong eksemplaar van *L. mactans* van bo gesien. Links is die rooi lengtestreep sigbaar terwyl die dwarsstrepe verder na voor oor die agterlyf strek. By volwasse eksimplare is byna al die strepe gereduseer sodat later net die agterste puntjie van die lengtestreep bo-op die agterpunt van die agterlyf oorbly.

(C.M.E.)

Die onderkant van 'n *L. mactans*-wyfie is pikswart. Geen patroon of enige gekleurde kolle is sigbaar aan die onderkant van Suid-Afrikaanse eksimplare van hierdie spesie nie. Die toestand is egter heelwat anders by oorsese eksimplare van *L. mactans* en ook ander spesies van dieselfde genus.

DIE KUNS VAN DIE GROFSMID

(J.O.P.)

gebou, die waband gekort en 'n hoefyster gemaak en perd beslaan word, is op film en band vasgelê vir gebruik in die opvoedkundige program van die Museum.

Op die meegaande foto doen mnr. Smit afrondingswerk aan die velling van die wiel wat na voltooiing aan die Museum geskenk is. Dit sal eersdaags in die nuwe smidswinkel-uitstalling gebruik word.

Namate die meganisiesieprogram van die landbou vorder, verdwyn die beroep van die grofsmid.

Met die vriendelike vergunning van die hoofbestuurder van die Drakensberg Koöperasie op Bethlehem, mnr. P. J. Vermeulen, het mnr. H. P. R. Smit, 'n personeellid van die Koöperasie en een van die weinige grofsmede wat nog sy kuns beoefen onlangs op versoek van die Museum vir twee dae lank sy vakmanskap gedemonstreer met outydse gereedskap. Die metode van werk, die klanke van die smidswinkel en die simfonie van die aambeeld wanneer 'n volledige wawiel

'n HELE paar knopiespinnekopsoorte is reeds van oor die hele wêreld beskryf. Die kleur van 'n Suid-Afrikaanse soort verskil egter dikwels tot so 'n mate van dié van ander lande dat hopelose verwarring ontstaan wanneer lede van die publiek literatuurbronne raadpleeg wat gebaseer is op oorsese materiaal.

- Vir ons huidige doel verwys ons net na volwasse wyfies omdat die mannetjies meesal so klein is dat hulle nie opgemerk word nie, of dat mense hulle vir jong spinnekoppe aansien.

- Die mannetjie se lyf is meesal so groot soos 'n vuurhoutjekop terwyl die wyfie se lyf so groot of effens groter as 'n redelike groot vars ertjiepit kan wees.

- Knopiespinnekoppe behoort tot die genus *Latrodectus*. In Suid-Afrika word hoofsaaklik twee soorte onderskei, naamlik, die giftiger swart knopiespinnekop ("black widow") *L. mactans* (voorheen ook bekend as *L. indistinctus*) en die mindergiftige uurglas-knokie ("hour glass widow") *L. geometricus*. Albei knopies het gifklieres soos die meeste spinnekoppe maar het, maar die potensies van hulle gifwe verskil noemenswaardig. Knopiespinnekopgif is 'n senuwee-gif.

- Die gif van *L. mactans* is na bewering tien maal meer potent as die van *L. geometricus* sodat daar algemeen na *L. mactans* verwys word as die "giftige" knokie en *L. geometricus* as die "nie-giftige" knokie, hoewel laasgenoemde tog giftig is. Na bewering is